

پیام دفتر سیاسی حزب ایران آباد به چهارمین همایش همبستگی جمهوری خواهان

دوستان گرامی

این در سال 1390 بود که ما نخستین بار به عنوان یک تشکل سیاسی و به عنوان عضو ناظر در دومین همایش اتحاد برای پیشبرد سکولار دموکراسی در ایران در گردهم آیی شما شرکت کردیم. بسیار خوشوقتم که از آن موقع تاکنون جمع شما نه فقط تداوم یافته، بلکه، گسترده تر و منسجم تر شده و به سوی اهدافی ارزشمند حرکت کرده است. از این بابت به شما تبریک می گویم و آرزوی موفقیت های روز افزون برایتان داریم.

همایش فعلی شما در شرایطی برگزار می شود که جامعه ی ایرانی ضروت یک تغییر را برای برون رفت از بن بست کنونی خویش احساس می کند. در این میان بازیگران اجتماعی تغییر، در کف خیابان ها، لب به اعتراض گشوده اند و به بهای زندان و حبس و سرکوب، خط مبارزه را به پیش می برند. این روند اعتراضات می رود که از محدوده های مطالبات صنفی و معیشتی درگذرد و به طور آشکار شعارها و خواست های سیاسی را مطرح کند. هر دو این سری اعتراضات معیشتی-اقتصادی از یکسو و اجتماعی-سیاسی، از سوی دیگر، در یک آرمان تبلور می یابد و آن هم، پایان بخشیدن به عمر نظام ضد مردمی جمهوری اسلامی و حرکت به سوی یک ایران دموکراتیک است.

اما همگی نیک می دانیم که این مهم، دو شرط معروف و ضروری دارد: یکی آن که رژیم حاکم قادر به مدیریت کشور نباشد، که نیست و دیگر این که، یک جایگزین داشته باشد. در حالی که مردم ایران در داخل با اعتراضات گسترده ی خود، از دی ماه سال گذشته تا به حال، بی لیاقتی و ناتوانی آشکار رژیم در اداره ی امور جامعه را فریاد می زنند، این روند شکل دهی به یک جایگزین مطلوب است که هنوز به طور شایسته دنبال نشده و به همین دلیل، تاکنون یک الترناتیو دارای توانایی اجرایی و برخوردار از مشروعیت اجتماعی به منصفه ی ظهور نرسیده است. در این زمینه البته تلاش ها کم نیست.

بسیار شادمانیم که می بینیم در چنین شرایطی تشکل شما شعار هوشمندانه «پیش به سوی جبهه ی جمهوری خواهی» را مطرح کرده است. و به راستی در موقعیت کنونی، چه قالبی می تواند برای تولد بخشیدن به یک جریان سیاسی قوی و برخوردار از مقبولیت مردمی، بهتر از یک «جبهه ی سیاسی» باشد؟

در همین راستا بود که ما چندی پیش با طرح «جمهوری دوم ایران» این ایده را مطرح کردیم که چه خوب است به جای فرمول های ماجراجویانه و مبهم تغییر سیاسی در ایران، از روش های آزموده ی شده سایر جوامع بشری استفاده کنیم. پایان بخشیدن به دوران دیکتاتوری اسلامی چهل ساله را، به عنوان «جمهوری اول»، تلقی کرده و پرونده این حاکمیت تباه را، که از جمهوریت فقط نام آن را به زحمت یدک می کشید، ببندیم و دوران تازه ای را به عنوان «جمهوری دوم» آغاز کنیم تا بستر سازی یک جمهوری دموکراتیک متعارف مبتنی بر آزادی، حقوق بشر و لائیسیتیه باشد. این روشی است که بسیاری از ملت های برخوردار از دموکراسی در تاریخ سیاسی خود طی نموده و به واسطه ی آن، از وارد شدن به روش آزمایش و خطا برای ایجاد تغییر در جامعه ی خود پرهیز کرده اند. ما نیز می توانیم از این تجربه ی ارزشمند بیاموزیم و با ایده ی تغییر جمهوری اول استبدادی به جمهوری دوم دموکراتیک شانس تازه ای را برای کشورمان ایران پدید آوریم.

ما همزمانی این دو پیشنهاد یعنی «تشکیل جبهه ی جمهوری دوم» و «پیش به سوی جبهه ی جمهوری خواهی» را به فال نیک می گیریم و بر این باوریم که این تقارن گویای یک درک مشترک از ضرورت تاریخی مطرح شده در شرایط فعلی است. درکی که می تواند بستری برای همسویی بیشتر باشد.

به همین دلیل، امیدواریم که در آینده ای نزدیک بتوانیم فرصت گفتگو و تبادل نظر داشته باشیم تا حزب ایران آباد و همبستگی جمهوری خواهان بتوانند زمینه های همکاری و همپایی در یک جبهه ی مشترک را بررسی کنند. آن چه که به عنوان نقطه ی همگرایی میان عمل می کند بی تردید پایبندی ماست به پایان بخشیدن هر چه سریعتر به درد و رنج انسان ایرانی و فراهم کردن شرایطی است که در آن کشور عزیزمان بتواند بدون دخالت بیگانگان و براساس اراده ی و عقل جمعی خویش یک آینده ی دموکراتیک و پیشرفته را برای خود تدارک ببندد. با بهترین آرزوها برای یکایک شما عزیزان.

دفتر سیاسی حزب ایران آباد

دوم آگوست 2018